

да сапикаса чѣловѣкъ, чѣ той е' промѣ-
 нилаз и грамматическѣю приликѣ, на пр.
 дѣша-та; каквото азъ погорѣ сапикасахъ,
 окончаніе винительнаго падежа промѣнилаз
 на а; но заради чѣ онъ самъ си оустѣща,
 чѣ въ тойзи а, са чѣе дрѣгъз зѣвѣз, за
 това той е' забѣлежилъ отгорѣ сосъ прѣ-
 тчица ѿ; и тако по неговоѣ показаніе тре-
 бѣва да са прочете за дѣшы; тако и
 въ слово бѣде заповѣдѣва да са чите
 быде. И боистиннѣ народъ Восточной
 Болгаріи слово бѣде изрича быде. Но
 ако е' шѣлаз той въ слово бѣде да за-
 бѣлежи сосъ прѣтчица дрѣго изреченіе, то
 защо не е' тѣрилаз бѣлекъ надъ оу, и
 за каква работа е' промѣнилаз онъ оу
 на а??

На такова писаніе, какъ требѣва да
 смѣтамы, подалъ е' причина Сапѣновѣ
 Докторъ Беровичъ въ свой Бѣвваръ. Тако
 онъ пише (стр. 114): „Тази голѣма
 рыба тѣрдѣ мѣчно и бѣдно са лоби.“
 Ако е' шѣлаз той въ тѣзи слова да забѣ-
 лежи сосъ прѣтчка зѣвѣз нашего ѱ, то
 онъ бы можѣлаз да направи това безъ